

Revistă lunară de cultură creștină

VESTITORUL

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 octombrie

Seria I, Anul XVIII, Nr. 4 (196), 2009

NOUA BISERICĂ DIN NOJORID

Din sumar:

Biserica universală pune în relief propria vocație misionară - pag. 3;

Întrunirea arhidiecezană a Reuniunii Mariane - pag. 6-10

Declarația Conferinței Episcopilor din România referitoare la alegerile prezidențiale din 2009

Noi, episcopii catolici de ambele rituri din România, reuniți la Satu Mare între 5 și 7 octombrie 2009, îndemnăm pe fiecare creștin și pe toți oamenii de bună voință să meargă la vot pentru alegerile prezidențiale din 2009.

Creștinii trebuie să aibă un rol activ și esențial în păstrarea și promovarea valorilor creștine ale poporului nostru, în conformitate cu învățătura Sfintei Scripturi și a Bisericii.

De aceea, insistăm ca toți creștinii să acorde votul lor aceluși candidat care promovează valorile demnității umane, sprijină familia și respectă viața din momentul conceperii și până la sfârșitul ei natural, promovează pacea, valorile moralei creștine și creația lui Dumnezeu. Cum să nu ne pese de cine ne va conduce?

În exercitarea acestui drept, nimeni nu trebuie să se lase influențat de bani sau avantaje materiale.

Adresându-vă acest mesaj, ne rugăm lui Dumnezeu pentru binele țării și al întregului popor.

Sesiunea de toamnă a Conferinței Episcopale Române Comunicat

În zilele de 5-7 octombrie 2009, la Sediul Episcopiei Romano-catolice din Satu Mare s-a desfășurat sesiunea de toamnă a Conferinței Episcopale Române, cu participarea Episcopilor greco-catolici și romano-catolici. A luat parte, ca invitat, E.S. Francisco-Javier Lozano, Nunțiu Apostolic în România.

Conferința a analizat situația Catedralei Sfântul Iosif și a elaborat o declarație prin care își exprimă solidaritatea cu Arhiepiscopia de București, susținând protejarea și salvarea Catedralei. Conferința Episcopală a primit cu îngrijorare

comunicatul de presă al Patriarhiei Ortodoxe Române din 29 septembrie 2009, care incită la ură interconfesională și susține procesul de epurare culturală și religioasă la care este supusă Biserica Greco-Catolică în România. Episcopii au discutat despre întâlnirea Sfântului Părinte Papa Benedict al XVI-lea cu Patriarhii și Arhiepiscopii majori, despre importanța anului sacerdotal în cadrul Bisericii noastre, a întâlnirilor preoțești care vor avea loc, despre raportul pozitiv care există între Biserica Latină și Greco-Catolică. În vederea alegerilor prezidențiale, Conferința Episcopilor a transmis credincioșilor o declarație, care va fi citită în toate bisericile.

Conferința face apel la apărarea familiei, aflată în criză, de care depinde viața Bisericii și a societății, condamnă manipularea genetică, fertilizarea artificială precum și grava problemă privind posibilitatea legalizării prostituției și a drogurilor. Episcopii au discutat despre legea învățământului asumată de către Guvern și de situația orelor de religie în școli. În acest context s-a vorbit despre integrarea facultăților de teologie în universitățile de stat și formarea teologică a laicilor, respectiv necesitatea elaborării unei „Ratio studiorum”. S-a discutat totodată despre modul de funcționare a asociațiilor din cadrul Bisericii. Conferința a abordat și alte probleme de ordin intern.

S-a stabilit ca următoarea sesiune a Conferinței Episcopale să aibă loc la Oradea, în perioada 25-27 mai 2010.

pr. Cazimir Budău
secretar general

VESTITORUL

P.S.S. Virgil Bercea: Președinte

Redacția și administrația:

Pr. Olimpiu Todorean: redactor coordonator,

Ioan F. Pop: secretar de redacție.

Colaboratori:

Otilia Bălaș, Nicolae Costruț, pr. Ioan Erdeli, Maria-Mirela Filimon, Silvia Pantîș.

Adresa:

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;
Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;
E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Alexandru Toma

Str. Borsecului Bl. X16, Ap. 30
Tel: 0259.472.823; 0741.933.193

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8
410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Biserica universală pune în relief propria vocație misionară

Alocuțiunea Papei Benedict al XVI-lea la Rugăciunea *Angelus*

18 octombrie 2009

Iubiți frați și surori,

Astăzi, a treia duminică din octombrie, se celebrează Ziua Misionară Mondială care constituie pentru fiecare comunitate bisericească și pentru fiecare creștin o chemare puternică la angajamentul de a vesti și mărturisi Evanghelia tuturor, în special celor care încă nu o cunosc. În Mesajul pe care l-am scris pentru această ocazie, m-am inspirat dintr-o expresie a cărții Apocalipsului, care la rândul său reia o profeție a lui Isaia: „Națiunile vor umbla în lumina lui” (Ap 21,24). Lumina despre care se vorbește aici este cea a lui Dumnezeu, revelată de Mesia și reflectată pe chipul Bisericii, reprezentată ca noul Ierusalim, orașul minunat în care strălucește în plinătate slava lui Dumnezeu. Este lumina Evangheliei, care orientează drumul popoarelor și le călăuzește spre realizarea unei mari familii în dreptate și în pace, sub paternitatea unicului Dumnezeu bun și îndurător. Biserica există pentru a vesti acest mesaj de speranță întregii umanități, care în timpul nostru „cunoaște minunate cuceriri, dar pare să fi pierdut sensul re-

alităților ultime și chiar al existenței” (Ioan Paul al II-lea, Enc. *Redemptoris missio*, 2).

În luna octombrie, mai ales în această Duminică, Biserica universală pune în relief propria vocație misionară. Călăuzită de Spiritul Sfânt, ea știe că este chemată să continue opera lui Isus însuși vestind Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, care „este dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt” (Rom 14,17). Această Împărăție este deja prezentă în lume ca forță de iubire, de libertate, de solidaritate, de respect al demnității fiecărui om iar comunitatea bisericească simte apăsând în inimă urgența de a lucra, pentru ca suveranitatea lui Cristos să se realizeze pe deplin. Toate mădulele și articulațiile sale cooperează la asemenea proiect, potrivit diferitelor stări de viață și carisme. În această Zi Misionară Mondială doresc să amintesc misionarii și misionarele - preoți, călugări, călugărițe și laici voluntari - care își consacră existența pentru a purta Evanghelia în lume, înfruntând și disconforturi și dificultăți și uneori chiar adevărate persecuții. Mă gândesc, între alții, la părintele Ruggero Ruvoletto, preot „fidei donum”, ucis recent în Brazilia, la părintele Michael Sinnot, călugăr sechestrat în urmă cu puține zile în Filipine. Și cum să nu ne gândim la ceea ce iese la iveală din Sinodul Episcopilor pentru Africa în termeni de sacrificiu extrem și de iubire față de Cristos și Biserica sa? Mulțumesc Operele Pontificale Misionare pentru serviciul prețios pe care îl aduc animării și formării misionare. Invit apoi pe toți creștinii la un gest de împărțire materială și spirituală pentru a ajuta tinerele Biserici din țările mai sărace.

Dragi prieteni, astăzi, 18 octombrie, este și sărbătoarea sfântului Luca evanghelistul care, pe lângă Evanghelie, a scris *Faptele Apostolilor*, pentru a povesti răspândirea mesajului creștin până la marginile lumii cunoscute atunci.

Să invocăm mijlocirea lui, împreună cu cea a sfântului Francisc Xaveriu și a sfinteii Tereza a Pruncului Isus, patronii misiunilor, și a Fecioarei Maria, pentru ca Biserica să poată continua să răspândească lumina lui Cristos la toate popoarele. În afară de aceasta, vă cer să vă rugați pentru Adunarea specială pentru Africa a Sinodului Episcopilor, care în aceste săptămâni se desfășoară aici, în Vatican.

COMUNICAT

Poziția Bisericii Greco-Catolice față de intenția declarată a Bisericii Ortodoxe Române de a susține legiferarea epurării culturale și religioase în România

Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, a primit cu îngrijorare comunicatul Patriarhiei Române din 29 septembrie 2009, care incită la ură interconfesională și susține procesul de epurare culturală și religioasă la care Biserica Greco-Catolică este supusă în România.

Comunicatul menționat afirmă că Biserica Greco-Catolică ar dori “să intre în proprietatea lăcașurilor de cult ortodoxe cu speranța acaparării credincioșilor ortodocși care le frecventează”, ca apoi să concluzioneze că Patriarhia Română va continua “să sensibilizeze autoritățile de Stat pentru adoptarea unor măsuri legislative și a unor soluții practice de rezolvare a neînțelegerilor patrimoniale dintre cele două Biserici românești în conformitate cu realitatea confesională din teritoriu”.

“Realitatea confesională din teritoriu”, la care Patriarhia Română face referire, este rezultatul a 40 de ani de persecuție comunistă îndreptată împotriva Bisericii Greco-Catolice, urmași de încă 20 de ani în care comunitatea greco-catolică este supusă unui proces sistematic de epurare culturală și religioasă în România.

Dintre acțiunile de după căderea comunismului întreprinse în vederea eliminării Bisericii Greco-Catolice din viața religioasă românească amintim:

- hărțuirea, intimidarea, amenințarea chiar cu moartea a credincioșilor greco-catolici pentru a nu-și declara și manifesta apartenența confesională;
- intimidarea și batjocorirea copiilor greco-catolici în școli;
- refuzul, în multe localități, preoților ortodocși de a permite înmormântarea greco-catolicilor în cimitire;
- terorizarea psihologică a comunităților greco-catolice chiar și acolo unde i-am lăsat pe frații ortodocși în bisericile noastre;
- incitarea la ură împotriva greco-catolicilor prin discursuri politice sau religioase;
- intimidarea și agresiunea fizică a preoților greco-catolici;
- biserici greco-catolice ținute închise în timp ce credincioșii noștri se roagă în stradă, școli, centrale termice sau case particulare;
- demolarea sau distrugerea de biserici greco-catolice;
- refuzul autorităților Statului Român de a aplica hotărârile judecătorești care sunt în favoarea noastră.

Intenția declarată, în prag de alegeri prezidențiale, a Bisericii Ortodoxe majoritare de a susține legiferarea efectelor acestor acțiuni îndreptate contra Bisericii Greco-Catolice minoritare este îngrijorătoare.

La 20 de ani de la Revoluția din Decembrie 1989 și de la repunerea în legalitate a Bisericii noastre, este greu de înțeles de ce Patriarhia Română continuă să atace dreptul de proprietate al Bisericii Greco-Catolice, iar prin dezinformare să instige opinia publică la ură împotriva credincioșilor greco-catolici, prezentându-i drept apărători de biserici și de credincioși ortodocși.

Biserica Greco-Catolică revendică în instanță doar acele lăcașuri de cult și proprietăți de care a fost deposedată abuziv în 1948 de către Statul comunist. Recursul la justiție este soluția adoptată de Biserica Greco-Catolică pentru a-și intra în drepturi ca urmare a refuzului Statului Român de a repara nedreptatea din 1948, precum și a refuzului Bisericii Ortodoxe Române a oricărei forme de colaborare pentru a rezolva această situație.

Biserica Greco-Catolică a făcut dovada bunei credințe oferind puținele biserici pe care le-a recuperat pentru celebrări alternative comunităților ortodoxe, acolo unde acestea nu au biserică proprie. Din păcate, Patriarhia Română refuză această soluție, deși în Europa de Vest nu găsește nici o piedică să celebreze servicii religioase alternative în bisericile pe care Biserica Catolică i le pune la dispoziție.

Statul Român are obligația, competența și datoria morală de a legifera restituirea proprietăților confiscate de la Biserica Greco-Catolică de către regimul comunist.

Cerem politicienilor români să nu facă din încălcarea dreptului de proprietate și libertate religioasă un subiect de campanie electorală.

Epurarea culturală și religioasă la care Biserica Greco-Catolică și credincioșii ei sunt supuși în România trebuie să înceteze, lăsând loc democrației autentice, în care principiile statului de drept să prevaleze.

Biroul de presă al Arhiepiscopiei Majore – Blaj

Întâlnirea preoților români, greco-catolici, din diaspora

În perioada 12-14 octombrie 2009 a avut loc la Bologna întâlnirea preoților români uniți din diaspora, cu tema “Misiunea Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, în Europa”. La această întâlnire au participat 27 de preoți care păstoresc comunitățile greco-catolice din Italia, Austria, Germania, Franța, Belgia și Grecia, împreună cu PSS Virgil Bercea, Episcop de Oradea, responsabil cu preoții din diaspora, din partea Sinodului Episcopilor greco-catolici.

La această întâlnire au fost abordate oportunități și provocări ale misiunii Bisericii Române Unite cu Roma în contextul diasporei europene, ce au fost tratate în cadrul a 5 conferințe:

1. Observații și perspective asupra parohiilor greco-catolice române în Europa – conferință a PSS Virgil Bercea;

2. Preotul greco-catolic în diaspora europeană – conferință a pr. Claudiu Pop, rectorul Colegiului Pio Romeno din Roma, Italia;

3. Raporturile parohiilor greco-catolice cu Biserica Catolică și cu Biserica Ortodoxă Română – conferință a pr. Marinel Mureșan, protopop de Emilia-Romana și paroh la Bologna, Italia;

4. Diaspora greco-catolică în raport cu statul – conferință a pr. Gabriel Bubo, rectorul Misiunii greco-catolice din Paris, Franța;

5. Organizarea internă a comunităților greco-catolice – conferință a pr. Irineu Fărcaș, rectorul Misiunii greco-catolice din Munchen, Germania.

Expunerile au scos în evidență problematicile și reflecțiile participanților, în lumina experienței acumulate în diferitele realități ecleziale și sociale din care provin. Au fost prezenți alături de noi câțiva invitați de seamă din Biserica Catolică Italiană precum: pr. Gianromano Gnesotto, directorul național al Fundației Migrantes din cadrul Conferinței Episcopale Italiene (ce se ocupă cu complexa problematică a emigrării), pr. Maurizio Ardini, directorul diecezan al Fundației Migrantes din Dieceza de Imola, și pr. Andrea Cagnato, directorul departamentului media al Arhidiecezei de Bologna.

Prezența românilor în diaspora europeană este considerabilă, iar o asemenea prezență nu este percepută doar ca o problemă din partea comunităților locale, ci și ca o șansă de îmbogățire reciprocă – după cuvintele directorului național Migrantes – și nu în ultimul rând pentru însuși specificul catolic: unitatea în diversitate.

Preoții au considerat întâlnirea ca fiind benefică pentru consolidarea și stimularea relațiilor dintre ei, și se dorește ca acest fel de întâlnire să devină un eveniment cu frecvență anuală. S-a stabilit astfel ca anul următor întâlnirea să aibă loc la Paris, tot în luna octombrie. Momentele de rugăciune, de reflecție și de împărtășire reciprocă sunt un prilej de bucurie și de mulțumire adusă Domnului de către întreaga Biserică Română Unită cu Roma.

Secretariatul

Întrunirea arhiepiscopozană a Reuniunii Mariane din Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică

Un eveniment de o deosebită importanță spirituală și culturală a avut loc în cadrul Episcopiei Greco-Catolice de Oradea, în orașul nostru, la sfârșitul lunii septembrie, în zilele de 24- 26 a.c.

La Seminarul Teologic Greco-Catolic, cu binecuvântarea PSS Virgil Bercea, s-a desfășurat „Întrunirea arhiepiscopozană anuală a Reuniunii Mariane”. Într-o organizare a acestei însemnate întruniri a fost realizată de Biroul Pastoral al Episcopiei împreună cu Reuniunea Mariană din Oradea. Au fost prezente la Oradea delegații din toate Diecezele, delegații din care nu putea lipsi Părintele spiritual al Reuniunilor Mariane. Am avut între noi la aceste lucrări marianiști din Blaj, Cluj-Napoca, Baia Mare, Târșolț-Oaș, Sighetu Marmăției și Timișoara. Din Dieceza de Oradea, în afără de cei din orașul nostru, gazdele, au venit marianiști din Beiuș și Zalău. Reuniunea Mariană este o asociație a laicilor din Biserica Catolică, poate cea mai veche (a luat ființă la Roma în anul 1563), care se caracterizează printr-o evlavie particulară pentru Sfânta Fecioară Maria, model de credință și rugăciune, model în felul de a gândi și de a acționa.

În Biserica Greco-Catolică din România Reuniunea Mariană există de 95 de ani, din 1914. Prima Reuniune Mariană a fost înființată de Episcopul D. Radu, de preoții - profesori de la Academia Teologică Greco-Catolică și de protopopul de Oradea, I. Genț. În istoria sa de aproape 100 de ani, Reuniunea Mariană din Oradea și întregul Bihor a fost lumină pentru lume. Sunt numeroase obiectivele Reuniunii Mariane, dar menționăm că alături de cele spirituale sunt și multe altele, cum ar fi formarea adevăratelor caractere cât și cunoașterea și răspândirea culturii creștine.

Lucrările au fost deschise de PSS Virgil Bercea care, în cuvântul său, ne-a îndemnat să o privim pe Preacurata pentru a-i contempla frumusețea vieții, o viață dăruită lui Dumnezeu și planului Lui de mântuire în Isus Cristos. Programul întrunirii a îmbinat rugăciunea (fiecare zi a început cu Sfânta Liturghie) și meditația cu analiza vieții mariane din fiecare Dieceză, cu discuții care au dus mai departe cunoașterea trăirii, spiritualității și acțiunilor mariane. Lucrările prezentate: „Rolul și importanța Reuniunii Mariane în viața religioasă, culturală și socială a comunității” (prof. Angela Groza, președinta R.M. arhiepiscopozane, Blaj), „Preotul în viața Reuniunii Mariane” (prof. Otilia Bălaș, Oradea) și „Alături de Maria, la picioarele lui Isus (Maria Mucea, Cluj-Napoca) au atins probleme esențiale ale Reuniunii Mariane.

Va rămâne pentru totdeauna în sufletul marianiștilor Sfânta Liturghie celebrată de PSS Virgil Bercea în Catedrala „Sf. Nicolae”, cum vor rămâne și meditațiile

Pr. M. Vătămăneanu și a Sr. Ligia, meditații care au arătat calea perfecțiunii creștine cu ajutorul permanent al Preacuratei, și recitarea Sf. Rozar, la lăsarea nopții, în lumina blândă a candelor, la Grotă Fecioarei de la Lourdes din curtea Seminarului. Sunt multe astfel de momente de neuitat. Cel mai tulburător a fost trăit în Palatul Episcopal (aflat în lucrări de restaurare), unde, în capela Episcopilor de Oradea, noi, toți marianiștii, ne-am unit mâinile și rugăciunea pentru Biserica noastră Greco-Catolică și pentru Episcopul Martir Valeriu Traian Frențiu. Eram chiar în locul în care acesta, în toamna anului 1948, a fost arestat pentru fidelitatea față de Biserica Catolică. A fost întemnițat la Sighet, unde a și murit și a fost aruncat într-o groapă comună.

La sfârșitul lucrărilor oazeții au avut ocazia să cunoască frumusețea orașului nostru, Mănăstirea Franciscană, „Adormirea Maicii Domnului”, „Radio Maria”, de unde, cu sufletul plin, au vorbit de tot ce au trăit la Oradea, „Palatul Episcopal Romano-Catolic”, „Bazilica”, întregul complex baroc, unic în frumusețe și valoare.

La sfârșitul lucrărilor, după împărtășirea experiențelor și a gândurilor de viitor, ținând seama că azi lumea traversează un deșert spiritual, s-au formulat hotărâri care privesc apostolatul și evanghelizarea, cunoașterea culturii creștine, atenția față de cei în nevoie, față de vârstnici și bolnavi.

Reuniunea Mariană a dovedit și dovedește că are capacitatea de a se adapta timpurilor (mărturie sunt cei aproape 500 de ani de existență). În vreme ce lumea își schimbă mereu stilul de viață și pierde tot mai mult din umanitate, Reuniunea Mariană rămâne în orizontul existenței Mariei, apără și transmite adevărurile de credință și valorile creștine. Este alături de Biserică în efortul de a se împotrivi răului și a purta binele în lume.

„Cu blândul Isus, să ne binecuvânteze Fecioara de Sus”

Otilia BĂLAȘ

Scrisoarea de salut a părintelui Bernard Ștef

Stimați și dragi marianiști din Oradea,

Președinta Dvs. și-a exprimat dorința ca să vă trimit un mesaj marian. De ce tocmai eu? Pentru că am beneficiat cel mai mult de Reuniunea Mariană.

Era în 1933, eu fiind elev în clasa a VI-a (azi cls. aX-a) la Liceul „Sf. Vasile” din Blaj, Părintele Septimiu Todoran, profesorul de religie, ne-a invitat să alcătuim Reuniunea Mariană. M-am înscris, și mi-au venit toate bunurile prin Ea, Buna noastră Mamă.

Preacurata Fecioară Maria mi-a schimbat orientarea vieții mele cu 180 de grade spre adevăratul scop superior al vieții. De aici a urmat și vocația mea la viața consacrată și Preoție.

Vă doresc, dragi marianiști, ca buna noastră Mamă să vă ocrotească și să vă învrednicească de toate darurile sale alese și în special de virtuțile sale: umilința profundă, credința vie, ascultarea necondiționată, speranța-încrederea totală, rugăciunea continuă, mortificarea universală, puritatea-curăția-castitatea, iubirea arzătoare de Dumnezeu și oameni, răbdarea eroică, blândețea angelică și înțelepciunea divină. Vi le-am transmis așa cum le am și eu și vă invit la practicarea lor. Dar numai una o dată, că cine practică o virtute perfect le are pe toate.

Aceeași propunere o voi face și marianiștilor de aici din Blaj în duminica viitoare, 20 septembrie. In consecință, vă provoc la întrecere cu marianiștii de aici.

Al Sfintei Fecioare smerit fui și al vostru frate,

Pr. Bernard Ștef, marianist în vârstă de 93 de ani, 75 de ani de viață consacrată și 68 de ani de preoție.

Ps. Toate acestea vi le spun ca să vă ajutați și să mulțumiți Domnului și Maicii Sfinte de darurile lor.

Activitatea social-culturală și religioasă a Reuniunii Mariane și implicarea ei în comunitatea locală

„Omnia mecum porto” - eu port totul cu mine. În anul 570 î.Cr., când Cyrus a atacat Asia, Bias a spus „omnia mecum porto”, în momentul în care lumea disperată la venirea dușmanului a început să-și transporte averile, numai el rămânea impasibil afirmând cele de mai sus.

Reuniunea Mariană își desfășoară activitatea eminentemente spirituală sub scutul protector al Preacuratei Fecioare Maria. Preacurata este pregătită de Dumnezeu într-un mod cu totul special, deosebit.

Sfânta Fecioară Maria a oferit Tatălui Ceresc toată suferința ei, toată iubirea și toată viața ei. Și a adus o reală contribuție la mântuirea noastră. În data de 8 septembrie, Fecioara Maria s-a născut cu adevărat mistic (nu fizic). Nașterea Mariei este un prilej de dragoste, devotament și dăruire pentru noi toți. Ea este Regina Ingerilor. Fecioara Maria este speranță, lumină, paradis, revelație. Ea este mama noastră a tuturor, ea revarsă harurile, înțelegerea și iertarea asupra noastră.

Scopul esențial al Reuniunii Mariane este acela de a se cunoaște în detaliu viața Preacuratei Fecioare Maria, viața și istoria Bisericii Universale în general, a Bisericii Greco-Catolice Unite cu Roma în special, viețile sfinților, activitatea și opera lor, sărbătorile religioase precum și evenimentele creștine mai importante. Este primordial să relevăm faptul că membrele Reuniunii Mariane formează „Garda de onoare” a Preacuratei fiind, permanent, înrolate sub faldurile steagului său.

La Blaj, activitățile Reuniunii Mariane și tră-

irea vieții spirituale au fost îndrumate constant de părintele spiritual Ștef Ștefan Bernard. El, cu înțelepciune, cu dăruire și răbdare a reușit să formeze o trăire spirituală creștină, pioasă, cu răspândire în viața noastră de familie, la locul de muncă, în societate, în relația noastră cu aproapele. Cele mai multe dintre marianiste participă zilnic sau frecvent la Sfânta Liturghie, se cuminecă, recită Rozariul Preacuratei, al spiritului Sfânt, al Divinei Îndurări sau participă la devoțiunile dedicate Fecioarei Maria: Paraclis, Acatist, novene, litanii; participă la Calea Crucii sau la Bindecuvântarea Euharistică.

În cartierele mai îndepărtate s-au format grupuri de rugăciune în care se rostește Rozariul sau alte rugăciuni pentru bolnavi și săraci. S-au organizat și continua să se organizeze întruniri comune cu alte Reuniuni Mariane: a studenților teologi sau a tinerilor. La aceste întruniri ample ne-a bucurat cu prezența sa Preafericitul Lucian Mureșan sau diverși preoți, călugări, intelectuali, tineri.

Membrele marianiste colaborează cu surorile terțiare în acțiunile caritative care au în vedere ajutorarea bătrânilor, bolnavilor, săracilor. Aceeași colaborare se manifestă și în îngrijirea materială și mai ales spirituală a oamenilor de la „Căminul de bătrâni”. Se îngrijesc de pregătirea și slujirea Sfintei Liturghii în duminici și sărbători.

Printr-un contract încheiat cu Caritas-ul Mitropolitan, marianistele participă la ajutorarea celor sărmani (concret- se fac pachete pentru aceștia).

(urmare din pag. 7)

Au fost încreștinați câțiva copii sărmani și sunt ajutați în continuare cu bani, îmbrăcăminte și alimente. Alte marianiste îngrijesc oameni bolnavi, permanent sau temporar. Pentru viitor vom avea în vedere socializarea unor copii, tineri sau bătrâni. Ar trebui să se reînființeze Reuniunile Marianice ale tineretului și elevilor în școli. Aceasta presupune implicarea preoților, a soțiilor lor, a profesorilor de religie și a celorlalți profesori, evident, greco-catolici.

Dacă la începutul referatului meu am îmbinat partea sau secțiunea caritativă cu cea spirituală, în ceea ce privește secțiunea culturală, s-au desfășurat multiple activități dedicate evenimentelor culturale și religioase din viața Bisericii Greco-Catolice Unite cu Roma: aparițiile de la Banneaux (Ianuarie 1933), aparițiile de la Lourdes (februarie 1958), săptămâna bolnavilor (februarie), Învierea Domnului nostru Isus Cristos, luna Preacuratei Fecioare Maria și pelerinajul tineretului, cinstirea Inimii lui Isus (iunie), Coborârea Spiritului Sfânt, Adormirea Maicii Domnului (pelerinajul adulților-august), Nașterea Preacuratei Fecioare Maria, Înălțarea Sfintei Cruci, Regina Sfântului Rozariu, luna morților, sărbătoarea Sfinților Arhangheli, Neprihănită Zămislire, Nașterea Mântuitorului, etc..

Cu ocazia diverselor evenimente culturale, marianistele au participat cu lucrări dedicate vieții și activității unor personalități: Ioan Inochentie Micu Klein, Petru Pavel Aron, Timotei Cipariu, Augustin Bunea, Radu Brateș, Ion Agârbiceanu, sau sărbătorirea Scolilor Blajului, la 11 octombrie.

Activitatea sau secțiunea religioasă le implică pe toate celelalte. Scopul central al Reuniunii este religios, sfânt, spiritual. Acesta presupune: înfrumusețarea Bisericii, procurarea de ornate pentru preoți, ridicarea sediului pentru desfășurarea pelerinajului la bisericuța din Cărbunari.

Reuniunea Mariană, această organizație religioasă, are un rol extrem de important în viața Bisericii sau în comunitatea locală, prin exemplul personal al fiecărei marianiste, prin chemarea la rugăciune, la o viață spirituală mai profundă și veridică, prin întărirea credinței și a Bisericii noastre. Ne putem totuși întreba: cum putem rezolva acest fapt? Prin mărirea rândurilor membrilor Reuniunii Marianice, prin întărirea congregației, prin implicarea preoților, a doamnelor preotese și a tinerilor.

Noi suntem membri ai Bisericii Catolice. Știm cu toții că accepțiunea cuvântului catolic este aceea a universalității. Deci Biserica Catolică este Biserica universală, așa cum am moștenit-o de la Isus, de la Sfântul Petru. Isus Cristos este lumina neamurilor, iar Biserica luminează oamenii cu lumina lui Cristos, a Spiritului Sfânt, a Sfintei Treimi. Biserica este

sfântă, Spiritul Sfânt fiind cel care i-a dat această sfințenie, ea fiind locul unde înflorește Spiritul Sfânt. Credința că Biserica este Una, Sfântă, Catolică și Apostolică este inseparabilă de credința în Dumnezeu Tatăl, Fiul și Spiritul Sfânt. Biserica a fost creată de Dumnezeu veșnic, în planul total liber și tainic al înțelepciunii și bunătății Sale. Dumnezeu a creat lumea în vederea comuniunii cu viața sa divină. Această comuniune se realizează odată cu consacrarea oamenilor în Cristos.

Acest an este închinat Sfintei Preoții. Preotul este ales de Dumnezeu. Nu omul alege Preoția, ci Preoția îl alege pe om. Dacă „a fi scriitor înseamnă a fi stăpânul inimilor al gândurilor și al sentimentelor omului universal. A fi poet înseamnă a fi stăpânul cuvintelor, a comunica cu sufletele, cu îngerii, cu Dumnezeu. A fi preot înseamnă a stabili legătura dintre Cer și pământ, a-L aduce pe Isus viu între oameni, a vorbi cu Isus, a te ridica prin desăvârșirea vieții spirituale spre Paradisul cel mult râvnit și visat de orice creatură”.

Acest material, care sper să-și atingă țelul dorit, va fi încheiat cu un citat din „Chemarea la iubire”, din opera Preasfințitului Ioan Suci: „zăcămintele de eroism se găsesc în fiecare suflet. În anumite momente ale istoriei, sub lovituri și împrejurări neașteptate se deșteaptă în mulți eroul. Unii trăiesc, alții mor eroic. Se vede că nu răspundem eroic, decât la anumite sunete de clopot. Și Providența trage acest clopot... Îl auzi cum răsună prin văi, prin munți, prin dumbrăvile sufletului tău?

Răspunde!

Clopotul este iubire!

Iubirea este credință!

Credința este Dumnezeu!”

Sper, în finalul intervenției mele, ca sufletele marianiștilor, suflete alese de Dumnezeu să fie ca sufletele despre care părintele Faber afirma: „soarele și valurile de purpură, cerurile cu coroanele de stele, munții și podoaba lor, mărele și reflecțiile lor strălucitoare, pădurile și parfumurile lor, florile și ornamentul lor sunt departe de a egala frumusețea unui suflet care îl servește pe Isus prin iubire.”

În permanență îl vom adora pe Domnul nostru în Sfântul Sacrament. Invitația lui David: „veniți să-l adorăm și să ne prosternăm înaintea lui Dumnezeu” ne este adresată tuturor. Și noi, marianiștii, îl vom adora pe Dumnezeu, Domnul nostru, recunoscându-i maiestatea suverană de Dumnezeu, dominația Sa absolută asupra noastră și asupra a tot ceea ce există.

**Angela GROZA,
BLAJ**

Alături de Maria la picioarele lui Isus

Aș dori mai întâi să vă transmit cele mai calde și sincere salutări din partea marianistelor din Eparhia de Cluj-Gherla, care în aceste zile sunt alături de noi cu inimile și rugăciunile lor.

„Iată ce bine și ce plăcut este să locuiască frații împreună în unire” (Ps 133, 1).

Cu adevărat este minunat cum lucrează Dumnezeu; ca frații întru Isus Cristos adunați din cele patru zări, să trăiască în unire și în aceste zile de har și binecuvântare să se adape din același izvor dătător de viață, izvor care ne însoțește pe tot drumul „Damascului cunoașterii noastre”, ca să putem spune și noi cu Sfântul Apostol Pavel: „Cine ești, Doamne?” și „Ce vrei să faci?”.

Dacă astăzi suntem aici este încă o dovadă că Atotputernicul nostru Creator se folosește de noi în lucrarea Sa, că fiecare, după harul cu care a fost împodobit, poate să fie o lumină acolo unde își duce viața, pentru cei din jur.

Cuvântul Domnului ne spune: „Ea avea o soră, numită Maria, care s-a așezat jos, la picioarele Domnului și asculta cuvintele Lui” (Lc. 10, 39). Iată un model de smerenie și model care ne arată cum putem urca spre Împărăția Tatălui Veșnic, pregătită celor ce-L iubesc; „jos, la picioarele Lui” și a „asculta cuvintele Lui”, făcând ca Maria „ceea ce trebuiește”, alegându-și „partea cea bună”, și nu numai atât, ci având și asigurarea că: „această parte nu i se va lua”.

În Betania, cu șase zile înainte de Paște, tot în casa Martei, aceeași Maria, cu mir de nard curat, unge picioarele lui Isus și le șterge cu părul ei, dovedind un gest profetic; căci nimeni n-a făcut ceva pentru ziua îngropării Lui în afară de Maria.

Noi, astăzi, ne aflăm în al III-lea mileniu de la această umilință pilduitoare a Mariei din Betania, umilința cea mai potrivită pentru inimile noastre: jos la picioarele Lui. Câtă liniște aduc cuvintele Lui în tumultul stresant al zilelor noastre... Ce cuvinte ascultăm astăzi? Sunt case în care, probabil, nu se sting zi și noapte radioul, televizorul, certurile, vorbele urâte. Isus vorbește și astăzi vizitând orașe, sate, cătune, inimi, dar oare câți își pleacă urechea să-L asculte, câți luăm în mâini Biblia și aplecându-ne asupra ei ochii, să-i sorbim cuvintele? Cine le va citi va ști ce trebuie și va alege pentru totdeauna partea cea bună, pentru că este veșnică. Până când nu vom sta jos și vom asculta cuvintele Lui, nu avem nici o șansă a bucuriei, care vine ca o rază din Împărăția lui Dumnezeu.

Trăim în vremuri destul de trepidante, de multe ori ne îngrozim, dar oare de câte ori ne plecăm genunchii înaintea picioarelor Lui, prăfuite și pironite în locul nostru? Îndemnul lui Isus, „căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui”, începe cu acești pași făcuți de Maria. Numai așa vom deschide

perspectiva Împărăției Sfinte în această lume, care știm că „zace în cel rău” (1 In 5, 16).

Dragul meu ascultător, având mereu în fața ochilor modelul Mariei și fiind fideli angajamentului pe care l-am făcut față de Mama lui Isus „ca niște ispravnicii ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din noi să slujească altora după darul pe care l-a primit” (1 Pt 4, 10), pentru ca lucrarea lui Dumnezeu, care ne-a fost încredințată, să sporească.

Dacă suntem împreună lucrători în via Domnului, să ne împletim eforturile: „unii sădesc, alții udă” spune Sf. Ap. Pavel în 1 Cor 3, 7, iar beneficiarii pot fi o parte din recolta veșnică și ne vom bucura de minune după minune, pentru că minune nu înseamnă ce poate face o singură persoană, ci felul prin care Dumnezeu poate lucra prin mai mulți. Trebuie să ne supunem voinei lui Dumnezeu pentru ca El să ne folosească acolo unde este nevoie de noi, iar eforturile noastre să-i conducă pe câți mai mulți oameni la Creatorul lor.

Este mult de lucru, cu mâna și cu inima, pentru tânăr și pentru bătrân. Pentru cel slab și pentru cel puternic. Este de lucru pentru toți „cât este ziuă trebuie să lucrez lucrurile Celui ce m-a trimis; vine noaptea când nimeni nu mai poate să lucreze” (In 9, 4).

De foarte mute ori sarcinile și îndatoririle ne copleșesc. De câte ori nu suntem descurajați de atâta rău, suferință, boală, atâtea nenorociri pe care le vedem în jurul nostru. Am vrea de multe ori să schimbăm lumea, dar acest lucru nu este la îndemâna noastră. Ceea ce putem face, însă, este ca acolo, unde ne aflăm, să ne facem treaba cu credință și dăruire și să spunem în rugăciunile noastre: Doamne, te rugăm să veghezi Tu asupra întregii lumi și începe lucrarea Ta cu inima mea. Fiecare din noi poate să fie o oază, pentru că deșertul este mare și e loc de multe oaze.

Dacă vom purta imaginea Betaniei în inimile noastre, dacă o vom însoți pe Maria în atitudinea față de Domnul, vom putea fi cu siguranță oaze binecuvântate, vom putea cu adevărat dăruia din lumina noastră și altora care încă trăiesc în întuneric.

Dragii mei ascultători, în încheiere aș dori să vă îndemn cu următoarele cuvinte ale Sf. Ap Pavel din Col 3, 17: „și orice faceți, cu cuvântul, sau cu fapta, să faceți în numele Domnului Isus și mulțumiri prin El, lui Dumnezeu Tatăl”. Semnul clar că ai lucrat cu credință curată este asigurarea: „și pacea lui Dumnezeu care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile în Cristos Isus” (Fil. 4, 7)

O astfel de pace vă doresc tuturor din toată inima.

Maria MUCEA

Președinta Reuniunii Mariane,
Eparhia de Cluj-Gherla

Otilia BĂLAȘ

Preotul în viața Reuniunii Mariane

La deschidere, Papa Benedict al XVI-a a încredințat ANUL SACERDOTAL Preacuratei și l-a pus sub ocrotirea Patronului Preoților, Sfântului Ioan Maria Vianney.

Încredințarea Sfintei Fecioare a unui An închinat Preoților se explică prin evlavie deosebită pentru Preacurata, evlavie atât de vie în viața Bisericii Catolice. Marii sfinți și preoții Bisericii o mărturisesc: Sfinții Bernard, Ludovic Maria Grignon de Monfort, Alfons Maria de Liguori, Fr. de Salles, Tereza a Pruncului Isus, Maximilian Maria Kolbe și atât de mult alții.

Privind în urmă, dacă ne vom opri doar la câteva momente din istoria Bisericii, vom observa cât de puternică este această evlavie. Putem începe cu Suveranii Pontifi.

În Enciclica „Ad catholici sacerdoti” (1936) a lui Pius al XI-lea, foarte actuală, în capitolul „Despre evlavie preotului” găsim îndemnul: „Această evlavie trebuie să se îndrepte mai întâi către Tatăl Ceresc; însă trebuie să se adreseze și către Fecioara Maică a lui Dumnezeu; pe aceasta trebuie s-o iubească preoții cu o dragoste mai înfocată decât mirenii, pentru că legăturile ce le are preotul cu Cristos sunt mai strânse, după cum și relațiile dintre Maria și Dumnezeiescul Răscumpărător sunt mai însemnate”.

Sunt prea numeroase îndemnul Suveranilor Pontifi pentru evlavie la Sfânta Fecioară, ca să le putem enumera aici. Ne oprim doar la câteva: Papa Pius al IX-lea a decretat „Dogma Neprihănitei Zămislirii a Sfintei Fecioare”, Papa Pius al XII a proclamat, în 1950, Dogma „Înălțării Sfintei Fecioare cu trupul și cu sufletul la Cer”. De la Pius al X-lea, toți Suveranii Pontifi au făcut pelerinaje la Lourdes, Fatima sau alte Sanctuare mariane. Cardinalul Roncalli, viitorul Papă Ioan al XXIII-lea, a ridicat, la Lourdes, Bazilica Sfântului Pius al X-lea, cu ocazia Centenarului Aparițiilor Sfintei Fecioare, Papa Pius al XII-lea a împodobit-o pe Sfânta Fecioară cu o coroană strălucitoare și a consacrat întreaga omenire Inimii Neprihănite a Mariei.

Mai aproape de noi, avem exemplul Papei Ioan Paul al II-lea. Imediat după alegerea sa ca Papă i s-a prezentat vreo șase modele pentru stema pontificatului său. Le-a respins pe toate, păstrând stema sa de Arhiepiscop al Cracoviei, sub care a schițat un M, simbolul numelui Mariei, căreia i-a acordat întreaga viață o mare devoțiune. Datorită iubirii și evlaviei pentru Preacurata, și-a pus întregul pontificat sub protecția ei iar cunoscutele cuvinte „Totus Tuus” (Cu totul al tău) au făcut cunoscută lumii această evlavie.

Vorbind de la tribuna ONU, Papa Ioan al II-lea a fost văzut cu Rozarul în mână. Gestul era un îndemn direct la această rugăciune.

La un an de la atentat, la 13 mai 1982, Papa Ioan Paul al II-lea a mers la Fatima pentru a-i mulțumi Fe-

cioarei că l-a salvat și a așezat glonțul care era destinat să-l ucidă, în coroana Preacuratei.

Cât privește Reuniunea Mariană (R.M.), a fost susținută și recomandată de Suveranii Pontifi întregii Biserici. Benedict al XIV-lea, el însuși marianist spunea: „Noi ne ținem de o sfântă datorie de a ridica și sprijini, cu toata tăria noastră apostolică, această instituție...”. R.M. din care facem parte a fost înființată în 1563 de un preot iezuit, Părintele Leunis, Papa Grigore al XIII-lea, în 1584, a aprobat-o numind-o „Prima Primaria” (Mama tuturor Congregațiilor Mariane), la care sunt asociate toate R.M. din Biserica Catolică. Suveranii Pontifi Sixt al V-lea și Benedict al XIV-lea au contribuit la dezvoltarea și răspândirea R.M. (inițial s-a înființat pentru tineretul școlar, apoi s-a aprobat intrarea bărbaților în R.M. și, din 1751, și a femeilor). Membrii R.M. au format în decursul secolelor o adevărată elită de creștini. Din R.M. au făcut parte Papii: Urban al VIII-lea, Alexandru al VII-lea, Clemente IX, X, XI, XII, Inocențiu X, XI, XII, XIII, Grigore XV, Pius al IX-lea, Celebrul preot-predicator Bossuet și foarte mulți laici, împărați sau oameni simpli, savanți și artiști ca Tasso, Lope de Vega, Calderon de la Barca, P. Corneille etc.

În Biserica Română Unită cu Roma Reuniune Mariană a fost înființată destul de târziu, în primele decenii ale secolului al XX-lea, dar Biserica i-a recunoscut imediat valoarea, încât, de la început, a fost considerată „garda de onoare a Preacuratei”, asociație capabilă să stea în apărarea Bisericii.

Prima R.M. s-a înființat în Dieceza de Oradea, în 1914, în timp ce Păstor al Diecezei era Episcopul D. Radu; are deci o vechime remarcabilă: 95 de ani! Fondatorii ei au fost Episcopul D. Radu, Protopopul de Oradea, Ioan Genț și preoții-profesori ai Academiei Teologice. În 1948 existau R.M. în toate liceele confessionale și în toate parohiile Diecezei.

Dacă de la începuturile ei, oriunde în Biserica Catolică, inițiatorii R.M. și conducătorii ei spirituali au fost Episcopii și preoții, este firesc să găsim această situație și în Biserica noastră. În congregațiile din Dieceza de Oradea, în formarea spiritului marianist, în organizarea și desfășurarea tuturor acțiunilor Episcopii și preoții au avut un rol principal. Până în 1948, Episcopii D. Radu, Valeriu Traian Frențiu, Ioan Suci, iar în clandestinitate, pentru păstrarea spiritualității mariane, Ep. Iuliu Hirțea și preoții supraviețuitori închisorilor. Nu vom enumera aici obiectivele R.M., se cunosc, dar trebuie subliniat faptul că în trăirea evlaviei față de Preacurata, în a fi ea, Sfânta Fecioară, model în felul de a gândi, a acționa, în credință, în cunoașterea adevărilor ei, în iubirea și fidelitatea față de Biserica Catolică, în Dieceza noastră s-a lucrat foarte mult. Numai așa

(continuare în pag. 12)

Ioan F. POP

PERIPATETIZĂRI

Unii trăiesc doar ca să dea credit hazardului.
Poezia e imnul de stat al spiritului.

Arta e singura *nebulie* care necesită talent, vocație.

Orice formă își trădează fondul. Fondul se trădează (formal) singur.

Singură, îndoiala nu ne poate face înțelepți.

Vai de cei care dau totul pentru *a avea* și nimic pentru *a fi*.

Îmi place să-mi caut libertatea acolo unde alții și-o pierd.

Există oameni în prezența cărora nu pot gândi.

Anumite cărți îmi vine să le citesc... urlînd.

Libertatea e înțelepciunea de a ști să pierzi o seamă de libertăți.

Morala e ceea ce îi scapă oricărei învățături morale.

Fatalitatea românului e că nu poate face din istorie bici. Îi iese din cînd în cînd cite un căpăstru.

Făcut din țărîină, doar atît a putut să iasă - un biet om.

Evoluționismul a degradat omul pînă la stadiul de *maimuță*. Una care tot promite să devină om. (Din păcate, nici o maimuță nu reușește astăzi să devină om, pe cînd tot mai mulți oameni reușesc să devină *maimuțe*).

Într-o lume a bunăstării obligatorii e tot mai greu să fii sărac.

Prima nedumerire ontologică – muștele care intrau singure în lampă.

Dinăuntru butoiului, Diogene nu prea vedea lumea, nici măcar un om. Dinafară, lumea vedea butoiul gol.

Secolul acesta e la modă să pari... om.

Făcută doar dintr-o coastă, femeia pare a fi reușit mult mai bine.

Oare judecata de apoi nu s-ar putea face chiar acum?

Unii oameni par a fi lucrarea de licență a Diavolului. La cei ieșiți din doctoratul său mi-e și teamă să mă gândesc.

Curios cum cel mai profund lucru, moartea, nu se învață nicăieri. Cu toate acestea, ea ne reușește tuturor în mod perfect.

Nu mă împac deloc cu cel care sînt, dar mă înțeleg de minune cu cel care pot fi.

Poezia e o *neștiință* dumnezeiască.

Uneori îmi vine să-i întreb pe alții ce mai fac, pe ce lume mă aflu.

(va urma)

Reculegere spirituală pentru familii

Totul a pornit în vara lui 2004, când Eparhia de Oradea a fost vizitată de Tony și Lili Gaucci, cuplu maltez, președinte al “Mișcării Familiilor Creștine” din Europa și reprezentant pe lângă NATO în promovarea valorilor creștine. În urma întâlnirii pe care au avut-o cu PSS Virgil Bercea, Episcop greco-catolic de Oradea, s-a născut ideea înființării de grupuri de cateheză și de rugăciune pentru familii, la nivel de parohii pentru informarea și formarea familiei în spiritul valorilor creștine. Scopul acestor acțiuni are în vedere protejarea și ajutorarea familiilor într-o lume dominată de cultura relativismului și a morții, dar și promovarea rolului laicilor în Biserică, în conformitate cu învățătura Conciliului Vatican al II-lea.

În spiritul acesta, la începutul unui an nou pastoral (2009-2010), cu binecuvîntarea PSS Virgil Bercea, a avut loc, în data de 17-18 octombrie, a.c., la “Pensiunea Colț de Rai” (Zalău) reculegerea spirituală pe tema: “Familia, loc al iertării și al iubirii” la care au participat treizeci și cinci de familii din Oradea, Zalău și Ip împreună cu pr. Părău Valer (protopop de Zalău), pr. Vătămănelu Mihai (paroh la biserica „Adormirea Maicii Domnului”-Oradea) și pr. Ciprian Robotin (de la biserica „Sfânta Familie”, Zalău). Meditațiile au fost ținute de pr. Mihai Valentin Tegzeș din Oradea. În seara zilei de sâmbătă, pr. Mihai a evidențiat importanța iertării în familie “în această viață presărată cu disensiuni sau neînțelegeri mici sau mari”, prezentând iertarea ca fiind “darul” care face posibilă construirea punților peste abisul prăpastiilor, dar și reluarea și străbaterea “împreună” a călătoriei pe străzi care păreau definitiv întrerupte ori închise, către veșnica Împărăție.

În ziua de duminică – după Sfânta Liturghie celebrată împreună cu credincioșii de la biserica „Sfânta Familie” din Zalău – pr. Mihai, propunând unele teme privitoare la familie care au fost prezentate la Ciudad de Mexic, a arătat faptul că “în familie, se învață să se recunoască importanța altuia și se dăruiește darul propriei prezențe; se învață virtuțile care vor fi apoi răspândite în societate: încrederea, cooperarea, reciprocitatea, solidaritatea, fapt ce face ca familia să aibă un rol important în societate”. La final, pr. Mihai a subliniat că “familia este o școală de iubire ‘neobosită’ care îți cere să te dăruiești din iubire și să primești iubire”.

Programul a fost meticolos armonizat, îmbinând partea teologală cu cea amuzantă, distractivă (audiție video/radio, dans...). Prelegerile, presărate cu exemple concrete din viața cotidiană, au stârnit un real interes, fiind urmate de momente cu o încărcătură emoțională deosebită, de discuții între generațiile prezente. Părerea generală a celor prezenți a fost deosebită, propunându-se repetarea acestui gen de meditații care, din mila Domnului, ar putea avea loc chiar în perioada Postului Mare.

(urmare din pag. 10)

se explică păstrarea și transmiterea adevărilor de credință, a conștiinței identității greco-catolice și a rugăciunii Sfântul Rozar în familiile marianiste, și de la ele mai departe, în anii mulți și întunecoși ai persecuției. Și tot așa se explică reînființarea R.M. de către PSS Vasile Hossu, la scurt timp după obținerea libertății Bisericii (1993), dar nu ca un început, ci ca și o continuare.

În noul context, Episcopul Vasile Hossu, la început, și PSS Virgil Bercea, în continuare, s-au străduit să facă în așa fel încât R.M. să rămână aceeași congregație a evlaviei față de Sfânta Fecioară și a formării caracterelor creștine, dar să fie deschisă noului din Biserică, Conciliului Vatican II, în ceea ce privește misiunea Bisericii în lumea contemporană, în care „persoana omului este cea care trebuie mântuită și societatea umană, care trebuie refăcută”.

Mutațiile pe care le cunoaște societatea la sfârșitul mileniului al II-lea și începutul celui de al III-lea sunt însă profunde; progresul științei și al tehnicii au schimbat fața pământului și au ridicat o complexitate de probleme, căci mutațiile sunt evidente și pe plan psihologic, moral și religios, valorile tradiționale fiind tot mai mult uitate. Negarea lui Dumnezeu și a religiei, ateismul, indiferentismul nu mai sunt azi situații izolate, ci înfățișate ca exigențe ale progresului științific sau ale unui nou umanism fără Dumnezeu, fără sacru, toate ducând la pierderea sufletului. Cultura contemporană europeană este deja un teritoriu deschis pentru noi forme de religiozitate: religiile laice, spiritualitățile orientale, credința în reîncarnare, New-Age, credința asimilată unui folclor, sectele, horoscopul, sportul, fotomodelele și muzica modernă devenite un fel de religii etc., toate reprezentând neo-păgânismul cu consecința: prăbușirea normelor morale. Și să uităm pericolul relativismului. Despre lumea secularizată ar fi multe de spus, dar ne oprim aici. Însă subliniem: suntem obligați să apreciem amploarea acestei realități potrivnice Evangheliei.

Noul Statut al R.M. ține seamă de această realitate, de aceea în primul capitol se menționează ca scop al R.M. „aprofundarea credinței prin cunoașterea Evangheliei lui Cristos și a preceptelor Bisericii, apostolatul pentru a răspândi Împărăția lui Cristos în suflete și în lume”. Dar nu este ușor azi să se vorbească despre adevărurile de credință și despre valorile creștine care, după afirmația Cardinalului Poupard, nu sunt altceva decât cele ale Fericirilor.

În acest apostolat, în această reevanghelizare, R.M. poate veni în sprijinul preoților dacă se dorește acest lucru și dacă există o colaborare permanentă între preot, și el marianist, și R.M., ca tot mai mulți dintre credincioși să înțeleagă în profunzime aceste adevăruri și să regăsească forța Evangheliei. Este o modalitate prin care s-ar aduce un surplus de suflet în Biserică. În întrunirile mariane lunare se poate face foarte mult. Nu cuprindem acum întreaga bogăție a tematicii, dar, dacă

ne oprim numai la cunoașterea culturii creștine, nu numai că prin ea s-ar îmbogăți cunoștințele, s-ar descoperi ceva din frumusețea și iubirea lui Dumnezeu, dar s-ar putea diminua confuzia dintre bine și rău și s-ar ajunge la convingerea că adevărul nu se decretează prin majoritate. În noua evanghelizare, în transmiterea mesajului creștin, cultura are „o importanță primordială”.

Unul dintre cei mai de seamă marianiști contemporani, Rene Laurentin, ne amintește că astăzi traversăm un deșert spiritual, dar prin Maria putem păstra contactul cu Cerul. Ca Mamă, Maria se manifestă concret în viețile acelor care i se încredințează și își deschid inima ei, prin ea îl putem cunoaște mai bine pe Isus ca să-I urmăm Calea.

Privind și sumar obiectivele R.M., se poate înțelege cât bine spiritual s-ar realiza prin R.M. Dar însăși R.M. se găsesc adesea în dificultate. În imaginea multora R.M. este o grupare de bătrâne care se roagă Rozarul. E foarte bine că ne rugăm, de altfel Sf. Rozar este cu predilecție rugăciunea noastră. Dar nu e totul. Am dori, ca de la altar, preotul să explice credincioșilor ce este R.M., pentru că adesea nu se știe. Avem nevoie de preoți care să arate că R.M. este pentru toate vârstele, bărbați și femei, indiferent din ce asociații mai fac parte, pentru că evlavia mariană trebuie să fie prezentă oriunde în Biserică.

În contextul contemporan, R.M. se străduiește „să reînvețe trecutul pentru a înțelege prezentul, pentru a acționa și a clădi viitorul”, dar în trecut rolul principal l-a avut PREOTUL. A face abstracție de această moștenire a trecutului, care are ca centru prezența preotului în întreaga viață mariană, este ca și cum s-ar umbla în prezent „precum un amnezic care-și caută în zadar punctele de reper”.

R.M. are capacitatea de a se adapta timpului în care trăim, are și această obligație; pentru că, în vreme ce lumea își schimbă mereu stilul de viață și pierde tot mai mult din umanitate, R.M. rămâne în orizontul existenței Mariei, apără și transmite adevărurile de credință și valorile creștine, străduindu-se să formeze, cu ajutorul preotului, unele dintre cele mai înalte spirite din Biserică. Este ceea ce ne dă certitudine și speranță.

Prima Întâlnire Națională a Preoților din Anul Sfintei Preoții

S-a încheiat vineri, 16 octombrie, prima Întâlnire Națională a Preoților Catolici, găzduită de Arhiepiscopia Romano-Catolică de București. La întâlnire au participat 65 de preoți, de ambele rituri, din Arhidieceza Romano-Catolică de București, Arhidieceza Romano-Catolică de Alba Iulia, Dieceza de Iași, Dieceza de Timișoara, Dieceza de Oradea, Eparhia Greco-Catolică de Cluj-Gherla, Eparhia Greco-Catolică de Oradea Mare, Eparhia Greco-Catolică de Lugoj și Eparhia Greco-Catolică de Maramureș.

Preoți de rituri diferite, de etnii diferite, de vârste diferite au petrecut câteva zile împreună (13-16 octombrie) la mănăstirea călugărilor carmelitani de la Cioflăceni (Snagov) pentru a se ruga împreună, pentru a reflecta împreună asupra temelor propuse de Pr. Tarciziu Șerban sau pe marginea învățăturilor date de episcopul greco-catolic Mihai Frățilă, de episcopul romano-catolic Cornel Damian și de Înalt Preasfințitul Ioan Robu, arhiepiscop mitropolit de București.

Întâlnirea de la Snagov, care a avut ca temă „Sfânta Preoție, între slujire carismatică și funcționism instituțional”, va fi urmată de alte cinci asemenea întâlniri, găzduite de alte dieceze/eparhii. Prin aceste întâlniri, episcopii români doresc să le ofere preoților lor oportunitatea ca, pe parcursul Anului Sfintei Preoții (19 iunie 2009-11 iunie 2010), să se roage împreună, să reflecte împreună asupra misiunii la care sunt chemați, să se cunoască mai bine unii pe alții. „Comuniu-

nea preoțească se realizează cunoscându-ne”, afirma de altfel la sfârșitul întâlnirii unul din preoții participanți. Mulți dintre preoți au declarat că și-ar dori să participe la toate întâlnirile care se vor ține pe parcursul Anului Sfintei Preoții, considerând întâlnirea de la Snagov „o experiență extraordinară”. Unii și-au exprimat speranța că astfel de întâlniri vor continua și după încheierea Anului dedicat Sfintei Preoții, pentru o formare permanentă nu doar la nivel local dar național, pentru a întări unitatea în diversitate a Bisericii Catolice din România.

Aflând de la Înalt Preasfințitul Ioan Robu, președinte al Conferinței Episcopale Române, despre aceste întâlniri ale preoților din timpul Anului Sfintei Preoții, cardinalul Claudio Hummes, prefect al Congregației pentru Cler, i-a asigurat pe preoții români de rugăciunea sa.

CONGREGATIO PRO CLERICIS

Din Vatican, 14 octombrie 2009

Exceleța voastră,

cu ocazia primei Întâlniri Naționale a Preoților Catolici din România, de ambele rituri, care se desfășoară în aceste zile în Arhidieceza dumneavoastră, în timpul Anului Sfintei Preoții declarat în mod fericit de către Suveranul Pontif, Congregația pentru Cler dorește să fie prezentă asigurându-vă de rugăciunea noastră, de atenția noastră fraternă și transmițându-vă urarea cea mai fierbinte pentru o reușită rodnică a acestei Întâlniri și a celorlalte cinci ce vor urma și care vor fi găzduite de alte dieceze/eparhii ale acestei nobile țări.

Anul declarat cu ocazia împlinirii a 150 de ani de la nașterea pentru cer a Sfântului Ioan Maria Vianney, cu această minunată imagine epifanică a faptului că preoția este însăși iubirea Inimii lui Isus, ne cheamă la convertire personală pentru misiune; convertire zilnică la identitatea noastră tainică și minunată de alter Christus, la slujirea noastră pastorală privită ca o consecință logică și imediată a identității noastre. Convertirea ne cere să învățăm nu doar să dăm dar, mai ales să ne dăruim, să ne oferim după modelul Bunului Păstor.

Ne cere să începem fiecare zi cu ceea ce conținea acel „Da” al Mariei Preasfinte, pentru ca Duhul Sfânt să poată prelungi în noi acțiunea lui Cristos în mijlocul poporului care ne este încredințat prin misiunea noastră.

„Da”-ul este acel scurt cuvânt care a schimbat soarta omenirii și care este secretul rodniciei identității noastre preoțești. Sfântul Părinte a ales pentru acest An de har deviza „Fidelitatea lui Cristos, fidelitatea preotului”.

De aceea vă transmit tuturor urarea de a trăi prin „da”-ul zilnic această deviză și vă doresc tuturor să ne revedem în jurul lui Petru, la Roma, în zilele 9, 10 și 11 iunie 2010. Vom putea trăi împreună bucuria comuniunii în frățietatea preoțească.

Card. Claudio Hummes
Prefect

Mauro Piacenza
Arhiepiscop titular de Vittoriana
Secretar

Sfințirea bisericii din Nojorid

Duminică 4 octombrie 2009, a fost o zi binecuvântată de Dumnezeu pentru comunitatea greco-catolică din Nojorid, jud. Bihor, întrucât a fost sfințită noua biserică din localitate. La eveniment au dorit să participe numeroși credincioși din Nojorid, dar și din localitățile învecinate, oficialități locale și județene. Preasfințitul Virgil Bercea a fost întâmpinat în fața primăriei de către domnul primar Mircea Crainic, de un grup de copii care i-au oferit flori, precum și de către părintele paroh Hava Lucian împreună cu 18 preoți din protopopiatele Beiuș, Marghita, Holod și Oradea.

După sfințirea bisericii, în cuvântul său de învățătură, Preasfințitul Virgil, referindu-se la Evanghelia zilei a spus: "Ce mare lucru este iubirea! O definiție mai frumoasă a iubirii decât cea a Sfântului Apostol Pavel nu există. Sfântul Apostol Pavel le scrie corintenilor acest imn al dragostei. Dragostea este răbdătoare, binevoitoare, nu pizmuiește, nu se laudă, nu se trufește și toate le nădăjduiește. Dragostea nicicând nu înțează. Trebuie să vedem în noi cât de multă dragoste avem față de ceilalți." În continuare, făcând referire la sfințirea lăcașului de cult, Preasfinția Sa a adăugat: "Astăzi este un moment deosebit pentru comunitatea din Nojorid. În urmă cu câțiva ani am pus piatra de temelie a acestui edificiu. Am primit un sprijin deosebit din partea autorităților locale. Domnul primar a reușit să înțeleagă problema și să găsească o soluție. Trebuie, însă, să vă mulțumim în primul rând dumnezevoastră, dragilor noștri credincioși din Nojorid, fără de care nu am fi reușit să finalizăm acest sfânt locaș."

La rândul său, părintele paroh Hava Lucian a mulțumit Bunului Dumnezeu și tuturor celor care au contribuit la finalizarea lucrărilor. În același timp, a mulțumit Preasfințitului Virgil pentru ajutorul acordat, precum și părintelui Ioan Erdeli care a avut un rol deosebit la înființarea acestei parohii. La finalul Sfintei Liturghii, părintele paroh Hava Lucian a primit din partea Preasfințitului Virgil crucea pectorală pentru meritele deosebite pe care le-a avut în administrarea parohiei și finalizarea bisericii. După intrarea în legalitate, o bună perioadă de timp sfintele slujbe s-au desfășurat într-un spațiu pus la dispoziție de către primărie. Prin grija comunității locale, toți cei prezenți au fost invitați la o agapă frățească.

Biroul de presă al Episcopiei de Oradea

Oră de adorație pentru copii la Zalău

Vineri, 2 octombrie 2009, după Sfânta Liturghie de la ora 18.00, Parohia „Sfânta Familie” din Zalău a organizat, în spiritul celei de a 7-a ediții a inițiativei mondiale Ora de Adorație pentru Copii prin programul Apostolatului Mondial de la Fatima, urmând exemplul micuților păstori de la Fatima, o seară de rugăciune înaintea Preasfântului Sacrament.

Copiii, părinții și educatorii, alături de preoții prezenți, au participat la această oră de adorație într-un număr îmbucurător. Înaintea Preasfântului Sacrament copiii au rostit rugăciuni de consolare către „Inima euharistică a lui Isus”, pentru familiile lor și, în acest An al Preoției, s-au rugat pentru persoanele consacrate. Seara de rugăciune a fost animată cu cântece interpretate de membrii grupului „Prietenii lui Isus și a Mariei Schinina” sub îndrumarea Sorei Cornelia.

La finalul adorației grupul de copii a oferit un frumos moment de cântece.

Pr. Valer PĂRĂU

Cele mai bune rapoarte anuale

Aflată la cea de-a treia participare la *Competiția pentru cele mai bune rapoarte anuale*, organizația Caritas Eparhial Oradea s-a numărat printre premianți, câștigând premiul la categoria **Raportul cu cea mai buna reflectare a activității de voluntariat**.

Competiția „Cele mai bune rapoarte anuale” este organizată de Forumul Donatorilor din România și s-a adresat anul acesta atât ONG-urilor cât și companiilor implicate în proiecte de CSR (responsabilitate socială corporatistă). Gala de decernare a premiilor a avut loc în data de 24 septembrie a.c., la Hotelul Crowne Plaza din București.

Premiul pentru raportul cu cea mai bună reflectare a activității de voluntariat a fost înmănat organizației Caritas Eparhial Oradea de către Corina Pinte de la *Pro Vobis* Centrul Național pentru Voluntariat, inițiatorul acestui premiu. Adela Ghițulescu, director executiv al Caritas Eparhial Oradea a spus în cuvântul său de mulțumire: „Este un premiu meritat și primirea lui a fost posibilă în primul rând datorită voluntarilor noștri care s-au implicat și au lucrat sute de ore în activități precum: campania 2%, colectele de alimente, distribuirea unei mese calde, zilnic, pentru 30 de persoane fără adăpost, distribuirea de îmbrăcăminte, efectuarea curățeniei în casele unor beneficiari prea bolnavi sau prea în vârstă pentru a putea face acest lucru ei înșiși, etc.”

Câștigătorii ediției 2009 sunt:

- *Premiul pentru raportul cu cea mai buna reflectare a activității de voluntariat* - Caritas Eparhial Oradea
- *Premiul pentru cel mai bun raport anual realizat de ONG-uri mari* - Fundația Cote

- *Premiul pentru cel mai bun raport anual realizat de ONG-uri medii* - Asociația pentru Dezvoltare Durabila ViitorPlus
  - *Premiul pentru cel mai bun raport anual realizat de ONG-uri mici* - Asociația Evolution
  - *Premiul - Premiul pentru cea mai buna reflectare a activității de instruire* - Asociația de Dezvoltare Economico - Sociala (ADES)
  - *Premiul Un pas spre sustenabilitate* - Asociația Handicapaților Neuromotori
  - *Diploma speciala pentru cel mai bun raport de CSR (responsabilitate socială corporatistă)* - Petrom SA
  - *Diploma speciala pentru organizații foarte mari* - Fundația Română pentru Copii, Comunitate și Familie
- Ajunsă la cea de-a VIII a ediție, competiția a numărat anul acesta 41 de ONG-uri înscrise și 4 companii și a fost organizată sub patronajul Excelenței Sale, Dl. Oystein Hovdkinn, ambasadorul Regatului Norvegiei la București.

Un nou început pentru OMI Junior

Un nou start pentru copiii de la Oratoriul „Maria Imaculata” s-a dat sâmbătă, 3 Octombrie, atunci când a avut loc deschiderea noului an de activități.

Sărbătoarea a adunat în curtea Liceului Greco-Catolic peste 50 de copii și tineri dornici de a fi împreună, de a se juca și de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Părintele Doru Popovici a sfințit încăperile oratoriului și pe toți cei prezenți, după care au urmat jocurile care au adus multă voie-bună. Invita-tul surpriză a fost clovnul „Florice” de la Caritas Eparhial Oradea care a dat o pata de culoare și veselie evenimentului. Au fost invitați și tinerii din trupa de break dance „Jaws”, unul din componenții trupei fiind Alex Morar, membru al Oratoriului, care au făcut un show pe cinste. Copiii s-au rugat, au cantat,

s-au jucat și au dansat împreună.

Îi așteptăm pe toți copiii cu vârsta cuprinsă între 9-13 ani în fiecare sâmbătă la ora 14, pe strada Iuliu Maniu, nr. 5 la Oratoriul „Maria Imaculata” (în incinta Liceului Greco-Catolic).

Anca BOT

Ioan MĂRCULEȚ
Cătălina MĂRCULEȚ

Credincioșii greco-catolici din județul Satu Mare

Județul Satu Mare, situat în nordul-vestul României și întins pe o suprafață de 4.418 km² (1,8% din suprafața țării), cuprinde în interiorul limitelor sale părți semnificative din Câmpia de Vest (câmpiile: Someșului, Carei, Tășnadului, Ardudului etc.), Dealurile de Vest (dealurile: Crasnei, Codrului ș.a.) și Carpații Orientali (Munții Oaș, Depresiunea Oaș, Munții Igriș).

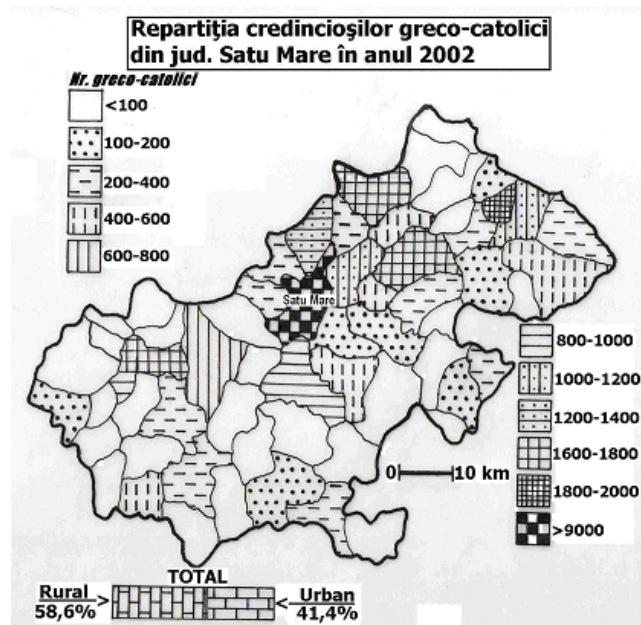
În anul 2002, populația județului număra 367.281 persoane*, din care 29.200 locuitori (7,95% din totalul populației unității administrativ-teritoriale) – cei care fac obiectul demersului nostru – erau de confesiune greco-catolică** și erau arondați episcopiilor de Oradea și Maramureș.

Conform statisticii, în cele 4 orașe din județ existente în anul 2002*** locuiau 12.081 de credincioși greco-catolici – 9.688 (33,1%) în Satu Mare, 1.688 (5,7%) în Carei, 421 (1,4%) în Negrești-Oaș și 284 (0,9%) în Tășnad – care dețineau o pondere de 41,4% din totalul populației unite.

Locuitorii greco-catolici din mediul rural – 17.119 persoane (58,6%) – erau repartizați neuniform în cele 56 de comune ale județului de la acea dată. Prin numărul mare al credincioșilor uniți se remarcă comunele: Târșolț, cu 1.888 credincioși (6,4% din locuitorii greco-catolici din județ), Livada, cu 1.736 (5,9%), Halmeu, cu 1.723 (5,9%), Lazuri, cu 1.396 (4,7%), Botiz, cu 1.103 (3,7%), Bixad, cu 1.014 (3,4%), Ardud, cu 901 (3,0%), Moftin, cu 694 (2,3%), Odoreu, cu 541 (1,8%), Săuca, cu 492 (1,6%), Turulung, cu 433 (1,4%) și Viile Satu Mare, cu 416 (1,4%). În 17 comune numărul greco-catolicilor era cuprins între 100 și 400 de persoane — Pomi, cu 385, Căuaș, cu 365, Călinești-Oaș, cu 361, Dorolț, cu 337, Micula, cu 323, Vetiș, cu 293, Bogdand, cu 260, Mediașu Aurit, cu 235, Certeze,

cu 221, Culciu, cu 191, Orașu Nou, cu 150, Pișcolt, cu 139, Cămărzana, cu 128, Păulești, cu 128, Crucișor, cu 114, Supur, cu 109 și Craidorolț, cu 102 —, iar în 27 era de sub 100 de persoane.

Geografic, cele mai mari concentrări ale populației greco-catolice din județ se găseau în localități din aria Câmpiei Someșului (orașul Satu Mare și comunele: Livada, Ardud, Halmeu, Lazuri, Botiz, Mediașu Aurit etc.) și Depresiunea Oaș (orașul Negrești-Oaș și comunele: Târșolț, Bixad, Certeze etc.)****.

Din anul 1990 până în prezent, prin hărnicie și devotament, credincioșii greco-catolici din județ au ridicat numeroase lăcașuri de cult: biserici – în Ardud, Botiz, Boinești, Carei, Călinești, Cămărzana, Căuaș, Ciuperceni, Drăgușeni, Lucăceni, Mediașu Aurit, Moșișeni, Negrești-Oaș, Pișcolt, Prilog, Racova, Românești, Satu Mare (2), Silvaș, Supuru de Jos, Tășnad, Târșolț, Trip, Turț, Vama etc. – și capele – în Aliceni, Carei (2), Aliceni.

* <http://recensamant.referinte.transindex.ro/>

** Între județele României, prin numărul ridicat al locuitorilor greco-catolici, Satu Mare se plasa pe locul II, după județul Cluj (30.012 credincioși).

*** Până în prezent, localitățile Livada și Ardud au fost declarate orașe și a fost înființată comuna Cămin.

**** Enciclopedia geografică a României, București, 1982.

Lansarea traducerii „Evanghelia după Matei”

Aula Magna a Facultății de Teologie Greco-Catolică din Oradea a găzduit duminică 4 octombrie 2009 lansarea traducerii “Evanghelia după Matei”, ediție bilingvă, vol. I, realizată de Cristian Bădiliță. Traducerea a fost prezentată de către Preasfințitul Virgil Bercea, decanul Facultății de Teologie Greco-Catolică Cluj-Napoca și de către conf. univ. dr. Marius David Cruțeru, decanul Facultății de Teologie Baptistă din cadrul Universității Emanuel din Oradea.

În prezentarea sa, Preasfințitul Virgil a evidențiat faptul că în lumea civilizată cel puțin o dată la 10 ani trebuie făcută a traducere a Bibliei. Apoi a făcut referire la activitatea deosebită pe care o are domnul Bădiliță prin traducerea Septuagintei și acum prin traducerea Evangheliei după Matei, continuând cu o analiză succintă a traducerii. Domnul Cristian Bădiliță a mulțumit organizatorilor pentru oportunitatea de a lansa această traducere la Oradea și în special Preasfințitului Virgil: “Mi-aș dori ca toate confesiunile din România să aibă un Episcop care să aibă deschiderea și caracterul Episcopului pe care aveți norocul să îl aveți la Oradea. Țineam foarte mult să ajung la Oradea, în mijlocul Bisericii Greco-Catolice, să spun acest cuvânt de mulțumire.” Referindu-se la traducere, Cristian Bădiliță a precizat că proiectul cuprinde 7 volume, următorul fiind traducerea Evangheliei după Ioan.

“Evanghelia după Matei” conține o introducere, textul grecesc, textul românesc și comentariul care își propune să lămurească toate aspectele pe care le ridică textul grecesc. Este important de știut că această traducere nu este una confesionalizată, întrucât, așa cum spunea autorul “sunt format în Occident și cred că este o absurditate să facem o traducere confesională. Inter-

pretarea poate fi confesionalizată”. Foarte interesante au fost analizele pe text cum ar fi cea a rugăciunii Tatăl nostru, care prezintă anumite elemente diferite în această traducere. La fel, în opinia traducătorului nu există niciun temei lingvistic ca să îl catalogăm pe Iuda ca un trădător, ci mai degrabă ca un predător al Mântuitorului. Cristian Bădiliță a menționat că “nu putem să ne spiritualizăm dacă nu avem o versiune corectă a Evangheliei. Această traducere oferă tuturor confesiunilor o versiune corectă”.

În cuvântul său, pastorul Marius David Cruțeru a menționat că domnul Cristian Bădiliță “nu a căzut în capcana de a-și înduhovnici textul cu arhaisme, ceea ce a dat textului naturalețe. Vocabularul este simplu, curat, fapt care va conferi valoare acestei traducerii.” La eveniment au ținut să fie prezente o serie de personalități ale vieții culturale și religioase orădene, printre care și Preasfințitul Bocskei Laszlo, Episcop romano-catolic de Oradea. Menționăm că Oradea este al treilea loc unde a fost lansată această traducere după București și Iași.

Biroul de presă al Episcopiei de Oradea

Culte minoritare au analizat proiectele legilor educației

În Aula Magna a Facultății de Teologie Greco-Catolică din Oradea a avut loc, în data de 27 august 2009, întâlnirea responsabililor cu învățământul din cadrul cultelor recunoscute de stat. Cu acest prilej, au participat reprezentanți ai Bisericii romano-catolice de limbă română și maghiară, greco-catolici, reformați, unitarieni, pentecostali, adventiști de ziua a șaptea și bapțiști. La această sesiune de lucru a participat și PSS Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea.

Ierarhul a mulțumit participanților pentru bunăvoința de a fi prezenți la această întâlnire, după care a menționat, în cuvântul său, că trebuie depuse eforturi pentru a se ține cont de punctul de vedere al cultelor în elaborarea legilor educației. Scopul întâlnirii din acest an a fost elaborarea unor propuneri comune, care să fie asumate de toate cultele și înaintate apoi Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, pentru a fi introduse în Codul Educației.

Culte sunt interesate, în special, de învățământul

care trebuie să se regăsească în cadrul legilor educației și care vor contribui la dezvoltarea învățământului confesional și la o mai bună predare a religiei în școli.

Evenimentul a fost organizat de către Comisia Sinodală pentru Educație Catolică, din cadrul Sinodului Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolice, Oradea.

Biroul de presă al Episcopiei de Oradea

Crina DOBOCAN

Rozar pentru Preoți

„Preotul este apărătorul adevărului, se înalță împreună cu îngerii, preamărește laolaltă cu arhanghelii, ridică pe altarul din ceruri jertfele, este părtaș la preoția lui Cristos, plămădește din nou făptura, reface în ea chipul lui Dumnezeu, o zidește din nou pentru lumea de sus și, lucrul cel mai important, este îndumnezeit și îndumnezeiește”, spunea Sfântul Grigore de Nazians. Și o spun și credincioșii Eparhiei Greco-Catolice de Oradea, care au răspuns, în data de 17 octombrie, a.c., invitației lansate de parohia greco-catolică „Sfântul Gheorghe” din Oradea (din incinta Spitalului Clinic de Neuropsihiatrie) de a spune rozariul, timp de 24 de ore, pentru preoți.

Chiar dacă așteaptă și pretind multe de la preotul lor, credincioșii din Oradea sunt conștienți că viața preotului este o luptă continuă. De aceea, enoriașii au încercat să le dovedească preoților că sacrificiile lor nu sunt zadarnice. Astfel, pe lângă practicarea iubirii față de aproapele lor, credincioșii orădeni s-au rugat alături de preoți pentru slujitorii lui Dumnezeu.

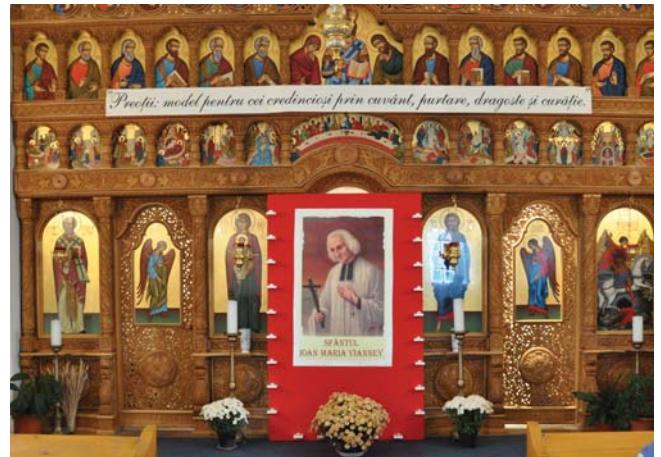
Tema rugăciunii din acest an a fost „Preoții: model pentru cei credincioși prin cuvânt, purtare, dragoste, credință și curăție”. Evenimentul s-a înscris în rândul inițiativelor care marchează Anul Preoției.

Celebrarea a început sâmbătă la ora 10.00, fiind condusă de preoții Sorin Crăciun, Ionuț Dobocan și Olimpiu Todorean. Aceștia le-au prezentat credincioșilor meditații, în cadrul cărora au creionat și figura Sfântului Ioan Maria-Vianney, modelul propus preoților de Papa Benedict al XVI-lea. Prin meditații, preoții și credincioșii, au conturat mai ales chemarea și menirea preotului.

Primii care au participat la manifestarea religioasă au fost copiii claselor I-IV ai Liceului Greco-Catolic; au urmat apoi copiii claselor V-XII ai Liceului Greco-Catolic, Asociația “Cercetașii Români Uniți - Oradea”, Preoți, congregații și ordine religioase, Asociația “Reuniunea Mariană”, Asociația “Vârsta a Treia”, Grupul “Alegria” de la Mănăstirea “Maica Domnului”, Asociația Generală a Românilor Uniți (AGRU), Studenți teologi de la seminarul „Sfinții Trei Ierarhi”, Studenții de la Colegiul „Sfânta Familie”; Asociația Terțiarilor Franciscani, Grupul “Preasfânta Inimă a lui Isus”, Grupul “Rozarul viu”, Credincioșii comunității “Sfântul Gheorghe”, Asociația Tineretului Român Unit (ASTRU) și Oratoriul “Maria Imaculata” de la Catedrala “Sfântul Nicolae”.

Toate aceste grupuri au interpretat cântece religioase și au rostit rugăciunea meditată a Sfântului Rozariu și au reflectat la condiția și misiunea preotului etc.

La final, părintele Olimpiu Todorean, parohul Bisericii Sfântul Gheorghe, i-a îndemnat pe preoți și pe credincioși să trăiască și să lupte în locul pe care l-a încredințat Tatăl, pentru ca, astfel, să se realizeze peste tot Împărăția Lui, să-și consacre viața pentru slujirea aproapelui și a fraților, dar și la o trăire a credinței autentice și a misiunii preoțești.

PSS Louis Vasile Pușcaș a adormit întru Domnul

Louis Vasile Pușcaș s-a născut la 13 septembrie 1915 pe pământ american, din părinți români imigranți, în orașul Aurora (Illinois, SUA) din Dieceza de Rockford. După absolvirea Școlii Elementare St. Michael din Aurora (Illinois), s-a înscris la Seminarul Preparatoriu Quigley, Seminarul Minor al Arhiepiscopiei din Chicago. Primii doi ani de studii ai săi i-a absolvit la Seminarul Greco-Catolic al Eparhiei de Oradea, pentru a-și exersa limba română. Următorii doi ani de studiu i-a urmat la Colegiul De Propaganda Fide din Roma. În timp ce se afla la Roma, a fost stat la Seminarul Greco-Catolic Românesc „Pio Romeno”.

Din cauza începerii celui de-al doilea război mondial, a fost nevoit să părăsească Europa și să își încheie studiile în SUA. Pușcaș s-a înscris la Seminarul Major Benedictin „St. Procopius” din Lisle (Illinois), pentru a termina ultimii doi ani de școală. A fost hirotonit ca preot catolic de rit bizantin la 14 mai 1942 în orașul Pittsburgh (Pennsylvania), de către PSS Basil Takach, Episcop al Episcopiei Greco-Catolice Rutene din America. Fiind încardinat în Episcopia Romano-Catolică din Erie (Pennsylvania) pentru a sluji ca preot pentru parohiile greco-catolice românești, pr. Pușcaș a fost numit ca preot al parohiei St. John din Farrell (Pennsylvania) și ca administrator (paroh) al Bisericii St. George din Erie (Pennsylvania). La 1 februarie 1965 a fost numit ca preot-paroh la parohiei greco-catolice românești St. George din Aurora (Illinois).

La 4 decembrie 1982 Papa Ioan Paul al II-lea a scos toate cele 17 parohii românești catolice de rit bizantin (române unite cu Roma) de sub jurisdicția ierarhiei romano-catolice americane și a constituit un Exarhat Apostolic, dependent direct de Congregație pentru Bisericile Răsăritene, și l-a numit ca primul Exarh pe părintele Louis Vasile Pușcaș, cu titlul de Episcop titular de Leuce. La 26 iunie 1983, părintele Pușcaș a fost hirotonit Episcop titular de Leuce de către Arhiepiscopul greco-catolic român Traian Crișan, secretar al Congregației pentru Cauzele Sfinților din

Curia Romană, asistat de către PSS Emil John Mihalik, Episcop greco-catolic de Parma (Ohio) și de PSS Michael Joseph Dudick, Episcop greco-catolic rutean de Passaic (New Jersey). Episcopul Pușcaș a fost instalat ca primul Exarh al Exarhatului Apostolic Românesc de Rit Bizantin din America la 28 august 1983 în Biserica St. George din Canton (Ohio), de către Arhiepiscopul Pio Laghi, Pro-Nunțiu Apostolic în Statele Unite ale Americii.

La 26 martie 1987, Papa Ioan Paul al II-lea a ridicat Exarhatul Apostolic la rangul de Episcopie, luând astfel naștere Eparhia română-catolică de rit bizantin Sf. Martir George având reședința la Canton (Ohio) și cu Catedrala „Sf. Mucenic Gheorghe”, iar Mons. Louis Vasile Pușcaș a fost numit Episcop titular al Eparhiei nou înființate. Episcopul Pușcaș s-a retras din funcția de episcop al Episcopiei Greco-Catolice Române St. George din Canton (Ohio) la 15 iulie 1993, devenind Episcop emerit. A trecut la Domnul sâmbătă dimineața, 3 octombrie. Conform informațiilor disponibile în acest moment, funeraliile Episcopului Pușcaș vor începe marți seara la ora 19.00 cu priveghiul, iar miercuri, 7 octombrie, la ora 10.00 va avea loc înmormântarea.

www.catholica.ro

Un Episcop ortodox bulgar despre unitatea creștinilor

Episcopul ortodox rus Tihon i-a spus Papei Benedict al XVI-lea despre dorința sa de unitate și despre angajamentul său pentru accelerarea comuniunii cu Biserica Catholică. La sfârșitul audienței generale de miercuri, Episcopul Patriarhiei Bulgariei pentru Europa Centrală și de Apus i-a spus Sfântului Părinte: „Trebuie să găsim unitatea cât mai rapid posibil și să celebrăm în sfârșit împreună”, informează L'Osservatore Romano. „Oamenii nu înțeleg diviziunile dintre noi și discuțiile pe care le purtăm”, a afirmat Episcopul. A susținut apoi că nu va precupeți nici un efort în munca de refacere rapidă „a comuniunii dintre catolici și ortodocși”. Episcopul Tihon a subliniat că „dialogul teologic ce se desfășoară în aceste zile în Cipru este fără îndoială important, dar nu trebuie să ne fie teamă să spunem că trebuie să găsim cât mai rapid calea spre o celebrare împreună”. „Catolicul nu va deveni ortodox și viceversa, dar trebuie să ne apropiem de altar împreună”, a adăugat el. Prelatul i-a spus Pontifului că „această aspirație este un sentiment ce a reieșit din lucrările adunării” convocate pentru Episcopia sa, desfășurată în Roma, la care au luat parte toți preoții și câte doi delegați din fiecare parohie ortodoxă bulgară din Centrul și Apusul Europei. „Am venit la Papa să ne exprimăm dorința de unitate, dar și pentru că el este Episcopul Romei, orașul gazdă al întâlnirii noastre.”

www.catholica.ro

Colectă specială

Har și pace din partea lui Dumnezeu iar de la noi binecuvântare pentru toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

+ Virgil Bercea
Episcop

Iubiți credincioși,

Atunci când ziua începe să scadă și omul are nevoie să fie îngrijit, Isus îl ia în grija sa și nu îl trimite acasă fără să fi prevăzut ceea ce îi lipsește.

Îndemnul Dați-le voi de mâncare! nu este în sensul de a merge și de a cumpăra pâine pentru alții, ci de a-l lua din pâinea ta și a o dăruii. Doar atunci se înmulțește pâinea.

Pâinea și peștii pe care îi aveți dumneavoastră nu sunt doar pentru dumneavoastră, sunt pentru toți. Dacă mănânci din ceea ce ai, te saturezi doar tu. Dacă le dăruiești, mănâncă toți, chiar și tu, și îți va mai rămâne.

De ce să stai să măsoari ceea ce dăruiești altora?

În spiritul acesta, Asociația „Caritas Eparhial Oradea” continuă tradiția din duminica „Samariteanului milostiv”, zi în care se organizează în fiecare an o colectă specială. Prin urmare, tasul din data de **15 noiembrie, 2009**, duminica „Samariteanului milostiv”, va fi predat, de fiecare parohie, Asociației.

Colecta din acest an va fi destinată continuării proiectului „O masă caldă pentru cei săraci”, derulat de asociație împreună cu Surorile Misionare Franciscane ale lui Cristos.

Pr. Olimpiu Todorean
Președinte

CARITAS
EPARHIAL
ORADEA

EPISCOPIA ROMÂNĂ UNITĂ CU ROMA,
GRECO-CATOLICĂ
ORADEA

Dați-le voi de mâncare...

Matei 14, 16

O masă caldă pentru cei săraci

Asociația Caritas Eparhial Oradea, în colaborare cu Surorile Misionare Franciscane, distribuie zilnic o masă caldă pentru oamenii săraci.

COLECTĂ SPECIALĂ

15 noiembrie 2009
Duminica Samariteanului Milostiv

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2009

NOIEMBRIE

Intenția generală

Pentru ca toți bărbații și femeile din lume, mai ales cei care au responsabilitate în domeniul politic și economic, să se implice mereu în ocrotirea creației.

Intenția misionară

Pentru ca toți credincioșii de diferite religii, cu exemplul de viață și printr-un dialog fratern, să dea o mărturie clară că numele lui Dumnezeu este purtător de pace.